

Viime vuosina *Virittäjässä* on julkaistu paljon tutkimusartikkeleita, ja lehteen tarjottavien artikkelikäsittekirjoitusten määrä on kasvanut vuosi vuodelta. Artikkeliväitöskirjojen suosio on suomen kielen alalla selvästi lisääntynyt, ja monet artikkelien kirjoittajista ovatkin jatko-opiskelijoita, niin kuin Anne Mäntynen Suunvuorossaan (*Vir.* 2/2013) kirjoittaa. Vuoden 2015 viimeisessä lehdessä tutkimusartikkelien osuus kaikesta julkaistusta on kaksi kolmasosaa, tässä numerossa lähes kolme neljänestä.

Virittäjän suosio tutkimusartikkelien julkaisijana on ilahduttavaa, mutta asiassa on myös toinen puoli. Tieteestä, tutkimuksesta ja kielen maailmoista olisi hyvä käydä muunkinlaista keskustelua. *Virittäjä* on ollut vuosikymmenten ajan myös toisenlainen keskustelufoorumi. Lehteen on kirjoitettu havaintoja suomen kielen käytöstä, sen opetuksesta ja oppimisesta, ja siinä on käyty keskustelua – joskus hyvin kiihastakin – niin teoreettisesta kuin tutkimuseettisestä näkökulmasta. Havaintoja ja keskustelua -osasto on kuitenkin vuosien varrella supistunut supistumistaan. Se on sääli ensinnäkin *Virittäjän* lukijakunnan näkökulmasta. Se on sääli myös siksi, että vaikka elämässä tarvitaan monenlaisten tekstilajien hallintaa, nuoret tutkijan- ja opettajanalat eivät enää tarjoa *Virittäjään* juuri muita kirjoituksia kuin artikkeleita. *Virittäjä* on kuitenkin oivallinen kanava saada tarvittavaa harjoitusta muunkinlaisten tieteellisten tekstien kirjoittamiseen, sillä kaikki kirjoitukset toimitetaan ja kirjoittajat saavat niistä palautetta.

Virittäjän toimitus haluaa omalta osaltaan pitää yllä ja edistää tieteellisten tekstien lajikirjoja ja moniäänistä tieteellistä keskustelua. Siksi *Virittäjä* järjestää kuluvana vuonna kirjoituskilpailun, johon voivat osallistua kandidaatin- tai pro gradu -tutkielmaansa kirjoittavat tai vastikään lopputyönsä valmiiksi saaneet. Kirjoitusten pitää käsitellä suomea tai sen sukukieliä, mutta näkökulma voi vaihdella: kirjoitukset voivat liittyä esimerkiksi kielenkäyttöön tai -kuvaukseen, kielten vertailuun, kielen oppimiseen, opetukseen ja kielipolitiikkaan. Kirjoitusten tekstilajia ei ole tarkkaan määritelty, mutta keskeistä on esittää jokin mielenkiintoinen, kenties keskusteluakin herättävä näkökulma tai havainto. Kirjoitusten suosituspituus on kymmenkunta liuskaa (noin 24 000 merkkiä). Yliopistojen opettajien tärkeä tehtävä on rohkaista opiskelijoitaan tarttumaan tähän mahdollisuuteen.

Kilpailuun osallistuvien kirjoitusten pitää olla valmiita elokuun loppuun mennessä. Kirjoitukset arvioi suomen ja sen sukukielten asiantuntijoista koostuva raati, ja parhaat kirjoitukset julkaistaan tämän vuoden viimeisen numeron Havaintoja ja keskustelua -osastossa. Tarkemmat kirjoitusohjeet ja kirjoituskilpailun aikataulu tulevat *Virittäjän* verkko- ja Facebook-sivuille.

Kirjoituskilpailun yksi viesti on myös se, että opiskelijat ovat meille tärkeitä. He muodostavat ison osan *Virittäjän* tilaaja- ja lukijakunnasta, ja toivomme, että he voisivat kokea lehden entistä enemmän omakseen. Yksi tapa synnyttää osallisuutta on se, että lehdessä on opiskelijoiden omia kirjoituksia, mikä kilpailun myötä toteutuu. Jos

voimme sitouttaa nykyisen opiskelijapolven *Virittäjän* lukijoiksi ja kirjoittajiksi, tulevaisuuden näkymät ovat valoisat. Tällöin saamme jatkossa lukea aiempaa useammin esimerkiksi opettajien näkökulmia kielenkäytön kysymyksiin.

Kilpailun toteutuksen mahdollistaa *Virittäjän* saama Koneen Säätiön apuraha. *Virittäjä* on joutunut taituroimaan toisaalta nopeasti kasvavan artikkelitarjonnan, toisaalta avoimen saatavuuden myötä pienentyneen tilaajakannan ristipaineessa. Toimituksen resurssit ja työmäärä ovat olleet pahasti epätasapainossa. Apurahan avulla toimitusta on voitu väliaikaisesti vahvistaa varapäätöimittajalla ja hanketoimittajalla, joka vastaa kirjoituskilpailun toteutuksesta ja pyrkii edistämään tilaajakannan vahvistumista. *Virittäjä* kiittää lämpimästi Koneen Säätiötä saamastaan tuesta.

HANNA LAPPALAINEN
YRJÖ LAURANTO
ANNE MÄNTYNEEN

Sanakirjasäätiön rahaston apuraha haettavana

Sanakirjasäätiön rahasto julistaa haettavaksi 3 000 euron apurahan suomen ja sen sukukielten tutkimukseen, esimerkiksi pro gradu -tutkielman tai muun tutkimuksen tekoon, artikkelin kirjoittamiseen tai kenttätööhön. Apuraha voidaan jakaa usean hakijan kesken. Rahaston tarkoituksena on Sanakirjasäätiön perinnön mukaisesti 1) edistää suomen kansanmurteiden ja suomalaisen nimistön sekä niiden tutkimuksen tuntemusta ja 2) tutkittaa suomen kieltä ja suomensukuisia kieliä, suomalaista nimistöä sekä kansanomaisen kulttuurimme alkuperää ja ilmenemismuotoja. Rahasto tukee erityisesti suomen murteiden tutkimista. Etusijalla ovat hakijat, jotka eivät ole aiemmin saaneet apurahaa Sanakirjasäätiön rahastosta.

Hakemukset osoitetaan Kotikielen Seuran johtokunnalle ja toimitetaan 4.4.2016 mennessä sekä sähköpostin liitteenä osoitteeseen seura@kotikielenseura.fi että paperiversiona osoitteeseen Kotikielen Seura, Castrenianum, PL 3, 00014 Helsingin yliopisto. Päätös julkistetaan 30.4.2016 mennessä. Hakuilmoitus kokonaisuudessaan ja tarkat hakuohjeet löytyvät osoitteesta www.kotikielenseura.fi/sanakirjasaatio2016.html.